

Ihmeipäivät

Vesitramppa

Teemu ja Saara olivat mökin rannassa polskimassa. Oli jälleen läkähdyttävän kuuma, eikä mikään muu tekeminen kuin uiminen ollut tuntunut järkevältä viikkoihin.

Koska perhe vietti vedessä niin paljon aikaa, isä oli panostanut ja hankkinut lapsille - ja ehkä vähän itselleenkin - suuren vesitrampoliinin. Isä täytti sen ilmalla ja vieritti veteen. Hän sitoi pitkän narun kiven ympärille. Isä kuljetti trampoliinin tarpeeksi kauas laiturista ja rannasta, jotta hyppiminen olisi turvallista ja pudotti kiven pohjaan ankkuriksi.

”Saako jo testata?”, Teemu ja Saara hoputtivat.

”Testatkaa vaan”, isä lupasi. ”Mutta laittakaa pelastusliivit päälle”

”Ääh”, Teemu protestoi. ”En mä halua”

”Joka tapauksessa laitatte”, isä sanoi ja lähti viemään pumppua ja muita tarvikkeita takaisin mökkiin.

Teemu ja Saara lähtivät uimaan ja kiipesivät trampoliinille. He pomppivat veteen vuorotellen ja pitivät hauskaa. Teemu oli riisunut oman pelastusliivinsä heti, kun isän silmä vältti. Saara yritti aluksi pitää kuuliaisesti omaansa, mutta liivin kanssa ei pystynyt sukeltamaan kunnolla. Aika pian hänkin riisui liivinsä ja heitti sen laiturille. Saara ja Teemu olivat molemmat hyviä uimareita, eikä pinnan alle huppeluksiin joutuminen pelottanut ollenkaan.

Lapsilla oli ilo ylimmillään, kun naapurimökin Oliverin pää pullahti vedestä esiin. Hän oli Saaran ja Teemun huomaamatta sukeltanut omalta laituriltaan heidän puolelleen - epäilemättä uuden vesitrampoliinin ja iloisten äänien houkuttelemana.

Oliver ei ollut lasten lempityyppi. Hän oli vain vuotta Teemua nuorempi ja oli mökillä usein samaan aikaan Saaran perheen kanssa, mutta pojat viettivät vain harvoin aikaa yhdessä. Oliver halusi yleensä leikkiä oman päänsä mukaan, ja useimmiten oli helpointa olla erikseen.

”Moi”, Oliver huikkasi.

”Moi”, Teemu ja Saara vastasivat.

”Milloin te ootte saanu vesitrampun?”, Oliver uteli.

”Tänään, äsken vasta”, Teemu vastasi.

”Saaks tulla testaa?”, Oliver kysyi.

”Joo, tuu vaan”, Teemu vastasi pitkin hampain.

Ei kestänyt kauaa, kun Oliver jo unohti Saaran ja Teemun. Hän pomppi ja polskutteli sitä mukaa kuin ehti,

välittämättä siitä, kuka sillä hetkellä sattui olemaan hyppyvuorossa.

Se tietenkin ärsytti Teemua ja Saaraa. Ihan kuin Oliver olisi omistanut trampoliinin!

Lapset katsoivat toisiinsa ja iskivät silmää. Kun Oliver ei huomannut, Teemu sukelsi järven pohjaan irrottamaan trampoliinin ankkurin. Hän palasi Saaran luo pidellen narun päätä kädessään.

”Valmista?”, Saara kysyi.

”Valmista”, Teemu nyökkäsi.

Saara hymyili ja keskittyi. Hän alkoi mielikuvitella. Saaran ripset kasvoivat kasvamistaan, kunnes niiden räpyttäminen aiheutti sellaisen tuulen, että rantakaislat pölyisivät.

Kun Oliver taas pomppasi ilmaan hypätäkseen veteen, Saara suuntasi räpyttämänsä tuulenpuuskan suoraan trampaa kohti. Trampoliini lähti liikkeelle ja nytkähti eteenpäin niin, että laskeutuessaan Oliver ei

molskahtanutkaan veteen, vaan tömähti uudelleen trampoliinille!

Oliver oli nipistänyt hypätessään silmänsä ja nenänsä kiinni, odottaen joutuvansa sukelluksiin järveen niinkuin aiemminkin kerroilla, mutta nyt hän kimposikin yllättäen takaisin ilmaan. Hänen silmänsä rävähtivät auki yllättyneinä.

”Mitä? Mitä? Mitä?”, hän kiljaisi ja räpisteli ilmassa kädet ja jalat viuhtoen.

Saaraa ja Teemua nauratti. Saara puhalsi uudelleen trampoliinia eteenpäin ja jälleen Oliver laskeutui viileän järven sijaan kimmoisalle trampoliinille. Ja jälleen Oliver sinkoutui uudelleen ilmaan. Hyvin tähdättyjen tuulenpuuskien avulla Saara ja Teemu pompottelivat Oliveria trampoliinilla kuin pingispalloa mailan päällä. Oliver huusi ja rimpui, mutta hän ei pystynyt lopettamaan pomppimista. Saara hyppyytti Oliverin suoraan takaisin omaan rantaansa. Sinne hän viimein tömähti pöllämystyneenä rantapuskaan.

Nolona Oliver kömpi pystyyn ja lähti luikkimaan mökkiä kohti, mulkoillen vihaisesti taakseen.

”Se on meidän tramppa ja sä voit tulla takaisin sitten, kun osaat hypätä vuorollasi!”, Teemu huusi Oliverin perään.

Onneksi isän trampoliiniin sitoma ankkurinaru oli tarpeeksi pitkä. Teemun ja Saaran oli helppo hilata se takaisin omaan rantaan ja jatkaa pomppuharjoituksia kahden kesken.

